

Er liturgiprojektet ved at gå i sig selv?

Af Georg Klinting, organist og pastor emeritus

Trykt 25. marts 2022 i Præsteforeningens Blad

På bispemødet i januar besluttede biskopperne, hvad der videre skal ske med folkekirkens liturgi-arbejde. Af referatet fra mødet fremgår det, at biskopperne vil revidere den nuværende højmessevejledning og også sørge for udarbejdelse af et nyt alterbogstillæg. Biskopperne vil formentlig hermed åbne op for visse mindre ændringer af den autoriserede højmesseliturgi ud over de mindre ændringer, der er beskrevet i den nuværende højmessevejledning.

Selve højmesseordningen har biskopperne dog ingen planer om at lade revidere. Præsterne vil således fortsat være undergivet rigid regelstyring, hvad højmessens liturgi angår. Liturgisk nytænkning vil også fremover være henvist til andre græsgange end højmissen, fx den såkaldte 'børnegudstjeneste på højmessens plads' eller andre ikke-autoriserede gudstjenesteformer.

I betragtning af, at biskopperne for 6 år siden selv tog initiativ til at rejse en omfattende debat om folkekirkens liturgi, kan det undre, at biskopperne tilsyneladende ikke har ønsket at følge op på de overvejelser omkring højmessens liturgi, som er kommet frem i denne debat. Man kunne forvente, at biskopperne ville nedsætte en kommission til at kulegrave højmessens liturgi og komme med forslag til forbedringer, men det har de altså ikke ønsket.

Helt uforståeligt er det, at biskopperne vil nedsætte en særskilt nadverkommission. Lige siden 1992 har nadverfejring været et integreret led i folkekirkens højmesse, hvorfor det giver dårlig mening at bedrive nadverteologi isoleret fra nadverens liturgiske funktion i højmissen. Biskopperne vil som sagt ikke revidere selve højmesseordningen, men hvordan vil de så implementere et evt. nyt nadverritual i højmissen? Skal det smugles ind via den bebudede nye højmessevejledning?

Ud over en nadverkommission vil biskopperne også nedsætte en dåbskommission, hvilket giver bedre mening, da dåben ikke er en integreret del af højmessens liturgi. Men hvad enten nu dåben er lagt i højmissen eller udenfor, bør der stilles høje krav til dåbsritualets kvalitet. Her springer det eksisterende rituals middelmådighed i øjnene. Ritualet er et hastværksarbejde, som bærer præg af en lemfældig beslutningsproces i 1991-92. Denne gang får folkekirken forhåbentlig et gennemarbejdet dåbsritual, selv om der i referatet fra bispemødet blot tales om 'eventuelle ændringer af dåbsritualet'. Ambitionsniveauet er ikke overvældende.

Er liturgiprojektet ved at gå i sig selv? Det bestemmer biskopperne.